



АСТАНА

АҚШШАМЫ

Журналистика өнер ме, жоқ әлде кәсіп пе?



Газет 1990 жылғы
тан бастап шығады

**Жанат ЕЛШІБЕК,
“Егемен Қазақстан”
газетінің жауапты
хатшысы:**

— Жанрлық жағынан түрлене түскен журналистиканың ең алдымен жеделдігі мен ұшқырлығы, батылдығы мен пайымдылығы жаңа биіктерге көтерілгені айдай анық. Кеңестік қатып-семген қасаңдықтың сапасы мен мазмұнына түрен салған шідерден босаған журналистің қаламының ұшына соңғы он жылда ілінбеген тақырып жоқ. Әрине, сірескен сұр мұзды қақыратып сөгу оңай емес. Бұл орайдағы бөгесіндердің біразын тізбелеп көрейікші: жалған жоспарлар мен даурықпа цифрлардың астарына үңіліп, ауданнан бастап, облыстық деңгейдегі шыбық тимес шенеуніктердің аты-жөндерін жалғанның жарығына әйгілеп шығару, құпия “нысандардың” ішіндегі жасырын құжаттарды “сөйлету” журналист ағайындарға оңай болмады-ау?!

Жалпы сенсация қуалаушылықпен бастаған үлкендікішілі басылымдар өздері қызыққан “иірімге” түсіп жоғалып кетпей, сараптамалық, талдамалық, танымдық материалдарды үңгіп, тереңдеп, біліп жазуды меңгеруге тура келді. Жеке-жеке тақырыптарға (экономика, заң, құқық,

әлеуметтік, әдеп, т.б.) бейімделу кезеңдерін бастан өткізуде. Сондықтан да журналистиканы кәсіп демеске шараң жоқ. Бірақ, жоғарыда мегзеген талап пен міндет жүгі аса зілмауыр. Қалқып жазу, орынсыз қызыл сөз безеу уақыттың соңынан ілесе алмай қалғанын әрқайсымыздың ішіміз сезсе керек. Күні кешегі “журналисті қаламы асырайды” дейтін қағиданы бүгін ойланбай айта алмайсыз. Өйткені, қазір не көп? Газет-журнал көп. Түрлі телеарналар көп. “Журналист кадрлары жетіспейді” тәрізді уәжді жиі естисіз. Шын мәнісінде солай ма? Ойланып қаларыңыз сөзсіз.

Бұл ретте сөзіңнің сөлі, дерегіңнің дәні, сөзбен сызған суретіңнің сәні, айтқан сыныңның азуы, ең ақыры, материалыңның /мейлі хабар болсын/ тақырыбына шейін жұтынып, елеңдетіп тұруы абзал. Ол үшін, сөз жоқ, іздену керек. Ал ізденістің негізі жан-жақты білімділік. Бұл екеуін мен журналистің қос қанаты дер едім. Сыңар, немесе сынық қанатпен самғай алмайсыз. Сондықтан да “бүкіл журналистік ғұмырым бас мақала жазумен, текке өтіпті” деп өкінген белгілі журналистика ардагерлерінің өкінішін қайталамасақ екен.